

BUMMGJALD

ÓHUGSANDI

– Tað er heldur neyvan nakar sum hevur hugsað sær, at landið onki skuldi rinda fyrri tunlarnar, helt Ingolf S. Olsen, tingmaður, á fjølmentum fundi í Vágum mikukvøldið um bummgjaldið í Vágatunlinum

TRÆTAN UM BUMM- GJALDIÐ LEGGJAST FYRI FØROYA RÆTT

Tað er nokk bara ein máti at fáa eina endaliga avgerð, heldur Ingolf S. Olsen, tingmaður

Áki Bertholdsen

Fyri at fáa eina endaliga avgerð um bummgjaldið í undirsjóvartunlunum, verður tað helst neyðugt at leggja málið fyrri dómssvaldið at taka støðu til.

Tað heldur Ingolf S. Olsen, tingmaður fyrri Tjóðveldi.

Hann vísir á, at stór ósemja er um, hvussu lógin um Vágatunnilin skal skiljast. Summi tvíhalda um, at lógin skal skiljast soleiðis, at tá ið tunnilin er skuldarfriur, skal tað vera ókeypis at koyra. Aðrir politikarar tvíhalda um, at eisini partapeningurin, landið setti í tunnilin, skal vera goldin, áðrenn talan kann verða um at hugsa um ókeypis koyring.

Ingolf S. Olsen staðfestir, at lógin skal haldast, og tað skal ein politisk eisini.

– Trupulleikin er bara tann, at ósemja er um, hvussu lógin um skal tulkast, og tað er ein spurningur, vit mugu fáa avgreiddan, sigur lógtingsmaðurin.

Tað er eisini ósemja um, hvørjar avtalur eru gjørdar. Sjálvur er Ingolf S. Olsen nývaldur á ting, so hann sigur, at hann veit ikki, hvørji munnlig lyfti vórðu gjørd, tá ið tunlarnir vórðu samtyktir fyrst í hesi øðini.

– Men alt tað, eg havi hoyrt, var talan um, at koyringin skuldi vera ókeypis, tá ið lánini vóru goldin, og ikki partapengarnir eisini.

– Tað er heldur neyvan

nakar sum hevur hugsað sær, at landið onki skuldi rinda fyrri tunlarnar, leggur hann afturat.

Og hann heldur, at spurningurin er, um ikki einasti máti at fáa tað endaliga staðfest, er at fáa rættarskipanina at taka støðu til málið.

Hann hevur ikki heilt gjørt sær greitt, hvussu hann ætlar at fáa málið fyrri rættin, men vísir á, at ein máti kann vera at gera, sum Marjus Dam ætlar at gera, og sum tað ber til at lesa um í hinari greinini her á síðuni.

Men sjálvur veit hann ikki um hann fer at gera sum Marjus Dam, tí so langt hevur hann ikki hugsað, sigur hann.

Hinvegin heldur hann ikki, at tað er stórvegis nytta í at taka málið upp aftur til politiska viðgerð, fyrr enn greiða er fingin á, hvussu lógin skal tulkast.

Sita við apuni

Hann heldur, at tey, sum gjørdur lógina á sinni, hava gjørt eitt mistak við tað, at lógin er ikki nóg greið.

– Men nú verður so roynt at senda sitandi samgongu apuna. Og í roynd og veru sita vit eisini við apuni, sigur Ingolf S. Olsen.

– Men tað er bara tí at undanfarnu samgongur ikki hava loyst málið, leggur hann afturat.

Hinvegin heldur hann, at var tað ein avtala, og eitt

lyfti, at bummgjaldið skuldi avtakast, kundi tað bara verið gjørt.

– Spurningurin um, hvussu vegir, tunlar og brýr, skulu haldast, er ein heilt annar spurningur, sum vit so mugu fáa semju um, leggur hann afturat.

– Men øll, sum krevja bummgjaldið burtur, mugu so eisini vera til reiðar at útvega aðrar inntøkur fyrri at fígga rakstur og ábøtur. Og tað kann bara takast inn við at hækka vegskatt, avgjald á bensini og diesel, ella øðrum avgjöldum.

– Tað ber ikki til at krevja bummgjald fyrri einstøk vegastrekkir fyrri at kúna fígga røktina, tí tað má gerast í eina heildarskipan, og

er tunnilin goldin í ár, eigur hann helst at vera ein partur av vegakervinum, sum alt annað.

Hinvegin hevur Ingolf S. Olsen onga patentloyn upp á, hvussu samferðslukervið skal fígga.

Men ein máti kundi verið at koyrt allar vegir og tunlar í eina pulju, har eitt gjald fyrri at koyra ígjøgnum ein tunnil, er galdandi fyrri allar tunlarnar.

– Tað ber eisini til at gera eina skipan, har tað er nóg biligari hjá teimum, sum búgva í útjaðaranum, bæði at koyra og at sigla, heldur Ingolf Olsen.